

ת"פ 67862/08/21 - מדינת ישראל נגד שלמה לוי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 67862-08-21 מדינת ישראל נ' לוי

כבוד השופט מריה פיקוס בוגדאנוב	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
שלמה לוי	הנאשם

גזר דין

בתאריך 16.1.23, לאחר שהצדדים הגיע להסדר, הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם:

בתאריך 2.2.21, סמוך לשעה 16:45, ברח' שד' טרומפלדור 56 בחיפה, על רקע מחלוקת שקדמה לאירוע בין הנאשם לבין המתלון, התקרב הנאשם למתלון והחל לדחוף אותו לאחור עד שהפריד ביניהם אדם אחר ששהה במקום. בשלב זה ניגש הנאשם לרכבו והוציא מתא המטען מקל והתקרב לכיוונו של המתלון, אך נעצר על ידי אדם אחר ששהה במקום.

בהמשך, שוב התקרב הנאשם למתלון וירק בפניו. בשלב זה ניגש המתלון לרכב המונית שלו על מנת לנגב את פניו, אז תפס הנאשם את המתלון במעילו ונגח בפניו של המתלון פעמיים.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה לו חבלה בדמות שפשוף קטן בגשר האף, נפיחות קלה וסימטרית בגשר האף.

ראיות לעונש:

המתלון העיד בדיון הטיעונים לעונש וסיפר כי בעקבות מעשי הנאשם אפו נחבל, הוא מתקשה לנשום בלילה וחווה חלומות מפחידים מאז התקיפה. המתלון ביקש לקבל פיצוי כספי עקב הנזקים שגרם לו הנאשם.

המאשימה הגישה מסמכים רפואיים בדבר החבלות שנגרמו למתלון (במ/2).

ב"כ הנאשם הגישה מכתב הערכה של הנאשם ממקום עבודתו (במ/4).

עמוד 1

עוד הגישה ב"כ הנאשם מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם (במ/5) ואישור מל"ל (במ/6), אשר מחמת צנעת הפרט אין מקום לפרטם.

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה טענה בטיעוניה בכתב (במ/3) ובעל פה, כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם שמירה על גופו של המתלון, בטחונו וכבודו.

ב"כ המאשימה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, מאחר והנאשם תחילה ניסה לפגוע במתלון באמצעות מקל, אך לא הצליח כי אדם אחר מנע זאת ממנו, או אז המשיך וירק בפניו של המתלון ובהמשך אחז את המתלון במעילו ונגח פעמיים בפניו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, נטען כי הנאשם הוא המבצע היחידי של העבירה ובמעשיו גרם לחבלות למתלון.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שבחלקה נדונו נסיבות שונות מענייננו כגון אירועי אלימות במשפחה או פציעות חמורות יותר מענייננו.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

עוד נטען כי אין לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, היות ולא הוגש תסקיר שירות המבחן המעיד כי הנאשם עבר הליך שיקום.

לאור העדר עבר פלילי של הנאשם והודאתו, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחו"ד הממונה, מאסר על תנאי משמעותי, התחייבות ופיצוי כספי למתלון.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טענה כי מדובר באירוע ספונטני, כאשר הרקע למעשה היה חוב כספי של המתלון ואיומים שהאחרון השמיע כלפי הנאשם.

עוד נטען כי החבלות שנגרמו למתלון הן שטחיות, כאשר קיים קושי להסתמך על התמונות שהגיש המתלון לבית המשפט מאחר ולא מצוין על גביהן תאריך.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם כבן 66, עובד מצטיין בעבודתו (במ/4), ללא עבר פלילי, וכי מדובר באירוע חריג שאינו מאפיין את התנהלותו. עוד נטען, כי יש להתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ובהודאתו חסך את חקירתו הנגדית של המתלון.

ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה כי יש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם (במ/5) ובכך שהוא מתקיים מקצבת נכות

(במ/6). עוד נטען כי האירוע השפיע על הנאשם מבחינה נפשית וגרם לקרע במשפחתו.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה (במ/7) אם כי חלקה ניתנה בטרם כניסתו של תיקון 113 לתוקף.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד למס' חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות, אם כי מצבו הרפואי של הנאשם לא יאפשר לו לבצע עבודות שירות.

דברי הנאשם:

הנאשם התנצל על מעשיו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינם הגנה על שלמות גופו של אדם, בטחונו, וכבודו.

למעשי הנאשם לא קדם תכנון. יחד עם זאת הנאשם התנהג בצורה אלימה כלפי המתלונן על רקע ויכוח קודם, ולא הפסיק במעשיו גם לאחר שאחר ניסה להפריד בינו לבין המתלונן.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמה למתלונן חבלה בדמות שפשוף קטן ונפיחות קלה בגשר האף. יחד עם זאת, כפי שעלה מעדותו של המתלונן, מעבר לפגיעה הפיזית נגרמה לו פגיעה נפשית כתוצאה מהאירוע.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים: הנאשם, בשל ויכוח, תקף את המתלונן וגרם לו לחבלה בפניו, הגם שהאלימות לא הייתה ברף הכי גבוה והתקיפה בוצעה ללא תכנון מראש. אשר על כן אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה:

מהפסיקה שהוצגה לי על ידי הצדדים עולה כי קיים מנעד רחב של ענישה בגין ביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והוא נע בין מאסרים על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל, כאשר כל מקרה לפי נסיבותיו.

· ברע"פ 1402/15 אורי טלי נ' מדינת ישראל (4.3.15) המבקש הורשע בביצוע עבירה של תקיפה

הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף נהגת רכב ואת חתנה לאחר שהוזעק למקום. למתלוננת נגרמו חבלות בזרוע. בית משפט השלום דחה את בקשת הסנגור לביטול הרשעה והשית על המבקש 7 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

· בע"פ (חי') 33776-01-13 **הרצל שמאמי נגד מדינת ישראל** (10.07.13), המערער הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את המתלונן וגרם לו שבר בעצם המסרק הראשונה שבכף יד ימין. בית משפט שלום גזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן מאחר וסבר כי נגרם למתלונן שבר בצוואר. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערער והפחית את תקופת המאסר ל-4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאחר וקבע כי למתלונן נגרם שבר בכף יד ימין ולא בצוואר. יתר חלקי גזר הדין הותרו על כנם.

· בע"פ 11563-08-12 (מחוזי- ב"ש) **יוליה אוקראינצנקו נגד מדינת ישראל** (20.02.13), נדחה ערעורה של המערערת שהורשעה בבית המשפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המערערת הורשעה לאחר שנקבע כי הכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה המשיכו המערערת ואחותה להכותה. כתוצאה מתקיפה זו, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש שהתבטאו, בין היתר, בפצע באזור הקרקפת שנזקק לתפרים, בהמטומה מתחת לעין שמאל ובחבלות נוספות. המערערת נידונה ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וחתימה על התחייבות.

· בעפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' ראובן אדלרסברג** (24.12.14) הורשע המשיב בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על פי פסק הדין התנהל ויכוח בין המשיב לבין המתלונן, שביקש מהמשיב לחדול מלהשליך אבנים לכיוון ילדיו של המתלונן. הוויכוח הסתיים בכך שהמשיב דחף את המתלונן. כתוצאה מהדחיפה המתלונן נפל במורד חמש מדרגות ונחבל חבלות של ממש - אדמומיות סביב עין ימין, פצע מעל גבה ימין, אדמומיות בצמוד לאוזן ושפשופים והמטומות בידיו, בגין נזקק לטיפול רפואי. בית משפט שלום השית על המשיב 250 שעות של"צ והורה על ביטול הרשעתו, כך שהסתפק בקביעה לפיה המשיב ביצע את המיחוס לו בכתב האישום. המאשימה ערערה וטענה כי יש להשיב את הרשעת המשיב על כנה, ולהחמיר בעונש שהושת על המשיב לכדי עונש מאסר שיבוצע בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור במובן זה שהרשיע את המשיב, אך לא מצא כי יש להחמיר בעונש שהוטל.

· בת"פ 56595-01-13 **מדינת ישראל נגד אמיר אהרון** (24.02.14), הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם אשר עבד במסעדה, החל להתווכח עם עובד אחר במסעדה. במהלך הוויכוח קילל האחר את הנאשם. באותן נסיבות אחז הנאשם בצלחת והכה בראשו של העובד וגרם לו לחתך ודימום. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש הראוי הוא בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל ובין היתר, כזה שירוצה בעבודות שירות**. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וצו של"צ.

· בת"פ 34593-07-15 **מדינת ישראל נ' ירושנקו** (31.1.16) הורשע הנאשם על סמך הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהנאשם תקף את שכנו במכת אגרוף לפניו וגרם לו לדפורמציה באף. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם הוטל עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

· בת"פ 18625-09-15 **משטרת ישראל נ' אמיר נגם** (9.4.17) הורשע הנאשם לאחר הודאתו בעבירת

תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא. המתלון שנסע ברכבו, שמע חבטה בחלקו הימני של הרכב. משעצר לבדוק את שאירע, הבחין בקטין רץ לכיוון בית באזור. משפנה המתלון בעקבות הקטין, הגיח לקראתו הנאשם יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשם דחף את המתלון פעמיים והכה אותו בפניו במכת אגרוף. משקפיו של המתלון נפלו מפניו והוא נפל ארצה. כתוצאה מכך נגרמו לנאשם חבלות בראשו עם נפיחות, אודם וכן שפשוף ואודם באזור כתף שמאל. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. תחילה הסכימו הצדדים כי יעתרו במשותף לצו של"צ ועונשים נלווים. בהמשך, נוכח תסקירי שירות המבחן שהתקבלו, מהם על כי הנאשם אינו מתאים לצו של"צ עקב שימוש בסמים, טענו הצדדים לעונש באופן פתוח. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין צו של"צ ל-12 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם חודש מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון.

בת"פ 19236-05-14 **מדינת ישראל נ' הלפרין** (28.6.16) הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלון החנה את רכבו באופן שחוסם במעט את רכבו של הנאשם. הנאשם ביקש מהמתלון להזיז את רכבו ומשהמתלון לא עשה כן סטר לו פעמיים. עקב כך נגרמו למתלון שפשוף ושריטה בגשר האף. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם, שלחובתו עבר פלילי בעבירות אלימות, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלון. ערעור על הכרעת הדין שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור על הכרעת הדין שהוגשה לבית המשפט העליון.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, כפי שפירטתי אותם לעיל, מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע **בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית.**

בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לא לחומרא ולא לקולא.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם, נטילת האחריות והבעת חרטה מצדו. כך גם לקחתי בחשבון את החיסכון בזמן שיפוטי.

עוד שקלתי את העובדה כי מדובר בנאשם בן 66, שאין לחובתו עבר פלילי, וכי עד כה ניהל אורח חיים נורמטיבי ונראה כי האירוע מושא כתב האישום הוא אירוע נקודתי בנוף חייו, כפי שאף עולה מכתב הערכה ממקום עבודתו (במ/4).

עוד התחשבתי במצבו הרפואי של הנאשם, אשר זמן קצר אחרי האירוע מושא כתב האישום עבר אירוע לבבי והיום אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות (במ/5 ו-6).

לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים המפורטים לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי לעיל.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים כדלקמן:

א. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות, למעט עבירת תגרה, ויורשע בגינה.

עמוד 5

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע בתיק זה, וזאת למשך 3 שנים מהיום.

ג. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 3,000 ₪ וזאת ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.3.23 ובכל 2 לחודש שבא אחריו. אי עמידה באחד התשלומים תעמיד את יתרת הפיצוי לפירעון המיידי. המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות בית המשפט.

ביהמ"ש הסביר לנאשם את משמעות ההתחייבות והזהירו כי אם יפר אותה יחויב בתשלום ההתחייבות, לרבות תקופת המאסר כפי שייקבע על ידי ביהמ"ש.

הנאשם:

אני הבנתי את ההסבר של בית המשפט לגבי ההתחייבות ואני מתחייב בסכום של 3,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשעתי בתיק זה למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ג, 02 פברואר 2023, במעמד הצדדים.